

SIEMENS INTERN

Freitag 21. juli 1972 Nr. 5

Trondheim tok det første napp i den nye vandrepokal

Lørdag morgen på jernbanestasjonen i Trondheim. Hornmusikk og mange kjente Siemensansikter. (Foto: tt)

Lørdag 17. juni gikk den årlige Siemensturneringen av stabelen. Arrangører var Siemenslaget i Trondheim.

40 gjestende håndball- og fotballspillere ble lørdag morgen mottatt på jernbanestasjonen med feiende marsjtoner fra Ila-oktetten, som for anledningen var iført rallarantrekk. Etter en enkel velkomsthilsen av formannen i Siemenslaget i Trondheim, Tore Trondvold, gikk turen til Singsaker Studenthjem for frokost.

Selve turneringen gikk over hele dagen, med håndball i Rosenborghallen på formiddagen, og fotball på Rosenborgbanen om ettermiddagen, bare avbrutt av lunsj på Singsaker Studenthjem.

Siemenslaget i Oslo stilte opp med et damelag og et herrelag i håndball samt to herrelag i fotball.

Siemenslaget i Trondheim stilte opp med et damelag og to herrelag i håndball samt to herrelag i fotball.

Nytt av året er en vandrepokal, skjenket av Siemens Trondheim.

Turneringen var satt opp med innledende, ikke tellende kamper først og de tellende finaleoppgjør til slutt.

Fra håndballkampene kan nevnes at i den ikke tellende kampen mellom Oslo H og Trondheim H II vant Trondheim overraskende 8-6.

Dameoppgjøret var lenge uvisst, men endte med 4-2 seier til Oslo. I herrekampen var Trondheim favoritter, og vant så klart som 14-9, takket være utmerket keeperspill.

Etter håndballkampene var poengstillingen 2-2, og utfallet av turneringen helt åpen.

De innledende fotballkampene ga programmessig seier for Trondheim I over Oslo II, men overraskelsen var stor da Trondheim II slo Oslo I med 2-1, alle mål skoret av Trondheim.

Det er litt smått med kunst på Linderud

Det er for lite kunst på Linderud. Bortsett fra endel overeksponerte flyfoto av Sluppen (9. etg.) og samt diverse pensjonerte direktører (1. etg.) er den kunstneriske utsmykning sparsom. Ikke så hos Tandberg. Der er en hel park full av skulpturer. Selv den minste folkeskole får idag en standsmessig utsmykning, selv om man må klemme sammen 40 elever pr. klasse for å klare økonomien.

Nåja, egentlig har vi vel ikke følt noe stort savn. Men på henvendelse fra "Arbeidsløse Kunstneres Landsforbund" tar vi likevel opp saken. Vi bringer her videre noen av tipsene fra forbundet.

Fasaden må gies en ansiktsløftning. Glasset og betongen brytes best med en rytterstatue. Med tanke på eksportmarkedet skal det velges en norsk historisk person, fortrinnsvis en viking. (Obs. Gange-Rolf brukte aldri hest). Gallionsfiguren vil være synlig for halve Grorud-dalen.

(forts. side 11)

(forts. side 10)

Den første oppfinnelsen ble gjort i arresten

Sønn av en hannoversk godsforpakter drog Werner Siemens til Berlin for å få utdannelse ved den preussiske artilleri- og ingeniørskole der. Men i 1847 slo han seg sammen med Halske og dannet 1. oktober firmaet »Telegraphen - Bauanstalt Siemens & Halske» i Schöneberger Strasse.

Allerede på gymnaset viste Werner Siemens en spesiell begavelse og interesse for fagene fysikk, kjemi og matematikk. Hans høyeste ønske var å utdanne seg videre i den retning, noe farens økonomi satte en stopper for.

Visertelegraphen, det første produkt Werner Siemens hadde suksess med. Med det grunnla han sin enestående posisjon på området telegrafi.

Werner Siemens vervet seg og klarte som artilleri-løytnant å skaffe seg en fremragende teknisk-naturvitenskapelig utdannelse.

Oppfinnelser hadde han alltid syslet med, men det var først i 1842 at han tok patent på en egen oppfinnelse –

galvanisk forgylling. Tidligere hadde han aldri hatt nok tid til hobbyen sin, men i 1842 ble Werner Siemens arrestert for å ha deltatt som sekundant i en duell. I fengselet fikk han smuglet inn kjemikalier og utstyr, og kunne utføre eksperimentene sine i ro og mak. Med en gullmynt "louisdor" som anode forgylltet han en teskje. Resultatet vakte stor oppsikt. Arbeidet ble avbrutt av en uventet benådning. Werner søkt om å forbli i cellen noen dager til. Denne "utaknemligheten" ble tatt ille opp, og han ble kastet ut midt på natten.

Oppfinnelsen av den galvaniske forgyllingen brakte mye penger i kassen og gjorde Siemens-navnet litt kjent både i Tyskland og England. Hans militære foresatte så også på Werner med nye øyne. Han ble tatt ut av vanlig tjeneste.

Det kom vel med at den første oppfinnelsen ble en suksess. I årene som kommer gjør han et utall av oppfinnelser som økonomisk bare førte til tap. Vi kan nevne: differentialregulatoren, fornikling av kobberplater til kobbertrykk, overføre sinktrykk til roterende hurtigpresse, maskin drevet av oppvarmet luft, måling av prosjekttilhastigheter etc. etc. Militæret var blitt ham en klamp om foten. Han fikk aldri følge opp ideene sine.

I 1846 så Werner for første gang Wheatstone's elektriske telegraf. Dermed var interessen vakt. Wheatstone's apparat arbeidet svært usikkert. Werner von Siemens konstruerte en helt ny forbedret type viser-telegraf. Viseren på sender- og mottaker-apparatet løp synkront og stoppet ved samme bokstav når strømkretsen ble brutt.

Werner Siemens bestemmer seg for å sette denne viser-telegraphen i produksjon. Han bryter med militæret og sammen med Johan Georg Halske stifter han Siemens & Halske oktober 1847.

De fleste av oss trives i kontorlandskapet, ser det ut til

Vektig appell i kontorlandskapet.

Men alminnelig ønske om bedre luft og temperatur

Det skal bli mer kontorlandskap på Linderud, og ikke bare på Linderud, men i det nye Siemens-bygget i Stavanger også. Kontorfolket på Linderud har nå levd i kontorlandskapet i 2–3 år, hva syns man egentlig om det? Siemens Intern har foretatt en liten rundspørring, den gjør ikke krav på å være representativ, men er nok en god pekepinn. Vi har spurt 20 kolleger av forskjellige aldersklasser, stillingsnivåer og kjønn om de trives i kontorlandskapet. 15 svarer ja, 5 svarer nei. Nå vil ikke dette si at alle de positive anser kontorlandskap for det ideelle. På spørsmålet "Ville du heller bytte til ordinære kontorer?" svarer nemlig 12 ja og 8 nei. Men stort sett må man vel si at kontorlandskapet er blitt popu-

lært på Linderud, og det er nok særlig de yngre årsklasser som trives med det.

Vi stilte også spørsmålet om hva man hadde å utsette på kontorlandskapet. Luft- og temperaturforholdene kommer verst ut. Nesten alle har noe å utsette på dem, og ønsket om luftkondisjoneringsanlegg synes å være alment. Lysforholdene fikk beste karakter – ingen hadde noe å si på dem!

Slik så denne del av undersøkelsen ut:

Spørsmål: Har du noe å utsette på følgende forhold i vårt kontorlandskap:

Lydforholdene:	12
Lysforholdene:	0
Luften (ventilasjonen):	15
Temperaturen:	18
Arbeidsplassens innredning:	2
Følelsen av å bli iaktatt:	2

SEA

Det bygges i Siemens - i Stavanger, Trondheim og Oslo

I disse øde haller (Linderud kontorbygget 6. etasje) skal det bli trivelig kontorlandskap. Lover vår svenske arkitektkonsulent på området, Rita Jørgensen.

— Byens største mobile kran er mobilisert for å bringe materialene vindusveien inn i 6. og 7. etasje på Linderud. Det blir luftige svev.

2600 m² i Trondheim

Byggearbeidene med utvidelsen av Elektrovarmefabrikken begynner — etter den foreløbige oversikt man har — over nyttår og vil være avsluttet over sommerferien 1973. Nybygget vil føye ytterligere 2600 m² til Elektrovarmefabrikkens disponible gulvflate. Grunnflaten blir på 2000 m², men det blir innredet en halvetasje på 600 m². Denne blir også en kontorreserve. Når bygget blir ferdig, blir det nåværende ferdigvarelager flyttet over dit og ferdigvarelageret tatt i bruk som produksjonslokale.

Omkostningene ved byggingen er beregnet til 2.5–3 millioner kroner, dertil kommer endel maskinkjøp. Utvidelsen vil gi en mer harmonisk utnyttelse av hele Elektrovarmefabrikken, og bringe årsproduksjonen opp i ca 350 000 enheter.

Det blir livlig byggevirksomhet i Siemens i året som kommer. Det er gitt grønt lys for nybygget i Stavanger hvor man tar sikte på å flytte inn ved St.Hans-tid neste år. Likeledes blir den planlagte utvidelse av Elektrovarmefabrikken i Trondheim iverksatt på nyåret og fullført i løpet av 1973. Utvidelsen på Linderud med innredningen av de to ledige etasjer i kontorbygget er i full gang, her regner man med innflytting før jul.

Nydelig tomt

Siemens-tomten i Stavanger ligger ca 4 km syd for Stavanger sentrum ved E 18, og har en meget vakker beliggenhet mot sjøen og med utsikt til Ryfylkefjellene i øst. Den er rommelig — hele 22 mål, av disse kan 14 mål utnyttes. Det var imidlertid en forutsetning ved tomteoverdragelsen at Siemens kjøpte hele tomten. Det er prosjektert en egen tilknytning til den nye motorveien.

Siemens-stil

Det planlagte nybygg blir i samme stil som våre anlegg i Trondheim og på

Linderud — med den lett gjenkjennelige røde farve i vedlikeholdsfritt ytterpanel. Bygget består av en lagerhall med to-etasjes kontorfløy på til sammen 1235 m² gulvflate, derav ca 950 m² lager. I første etasje av kontorfløyen blir det innredet til kontorlandskap med konferanserom. Her blir det plass til 16 medarbeidere — situasjonen idag er at 12 medarbeidere (inklusive 2 fra Elektromed) må skaffes plass. — I annen etasje blir det innredet spiserom og kjøkken, resten av etasjen blir foreløpig ikke tatt i bruk.

50 år siden start

Siste kostnadsoverslag lød på ca 1.5 mill.kr. for byggearbeidene. Anbudsinnbydelsen går ut i september, og foreløpig håper man altså på innflytting midtsommer neste år. Spør om man er glade i Stavanger! Og så passer det jo bra: Det er i år 50 år siden Siemens opprettet sitt første avdelingskontor i Stavanger, ledet av ingeniør Robert Jahnsen. Om høsten samme år (1922) ble ing. Arne Jespersen ansatt som assistent — fra 1928 dets sjef.

Laksefiske og St. Hansbål- Siemenslaget Trondheim på skjærgårdstur

I St.Hans-helgen arrangerte Siemenslaget i Trondheim en skjærgårdstur i Åfjorden.

Turen startet lørdag morgen med avreise fra Skansen fergehavn. Første etappe gikk med Fosenferjen tvers over Trondheimsfjorden til Vanvika. Da værgudene viste seg fra sin aller beste side, var stemningen allerede flere hakk over middels idet vi passerte Munkholmen, og så byen forsvinne i morgendisene.

Strandhugg

Fra Vannvika gikk turen med buss over Fosenalpene, forbi elver og vann ned til den naturskjønne Åfjorden.

Vel fremme kunne Åfjord Turiststasjon varte opp med en lunsj vi bare finner maken til på norske høyfjellshotell.

Etter lunsjen ble det gjort strandhugg på en større holme ute i fjorden. Det ble tid til et par timers fiske før en måtte returnere til middag. I løpet av den tiden rakk undertegnede å miste tre sluker. Som plaster på såret ble det en en-kilos torsk.

Etter en velsmakende 3-retters middag var det ikke noe fast program før dansen begynte.

Laksefiske og St.Hans-bål

De som var så heldige å få sikret seg fiskekort for den ene av de to lakselvene, tok med fiskestenger og kaffekjel og forsvant opp langs elven.

Presis kl. 21.00 ble det satt fyr på St.Hans-bålet som var bygget opp ute på odden ned for Turiststasjonen.

Samtidig med at de første ildtungene smøg seg opp gjennom bålet mot den lyse kveldshimmelen, stemte de lokale musikkrefter i med en feiende rundvals.

Med et sprakende bål, trekkspilltoner og ildrød solkule som spilte seg i glitrende vann rundt holmer og skjær var den helt store stemningen i rask anmarsj.

Dansen var allerede kommet godt igang da laksefiskerne returnerte. Den som utvilsomt var mest fornøyd var Odd Kamsvåg, som kom trekkende med en laks på godt over 1 kilo.

Kondisjonen var bra

Musikerne holdt koken til ca. kl. 02.00 søndag morgen, men da kondisjonen til de feststemte Siemensfolkene ikke så ut til å svikte, fortsatte dansen til egen musikk under ledelse av turkomiteens formann, Øyvind Hernes.

Søndag morgen opprandt med — om mulig — enda bedre vær enn lørdagen. Etter frokosten stod dagen til fri disposisjon. Noen gikk en rusle-

tur i omegnen, mens andre la seg rett ut og slikket sol. Enkelte prøvde seg som fjellklatrere og ble etter sigende belønnet med et panorama i fugleperspektiv av Åfjordens skjærgård, mens atter andre tok årets første dukkert (vanntemp. ukjent).

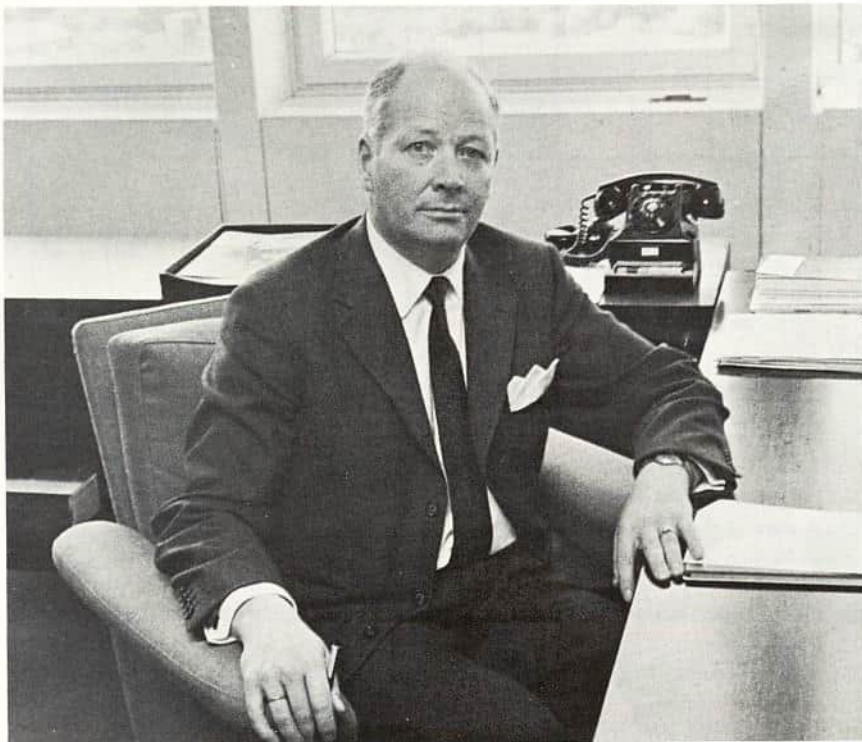
Lakse-eventyr

De mest fiskeinteresserte drog enten på fjorden, eller opp i elva. De sistnevnte fikk oppleve litt av et lakseeventyr. Det viste seg nemlig at akkurat den søndagen kom det et innsig av smålaks. På grunn av liten vannføring i elva, gikk laksen opp på flo sjø inntil den kom til en kulp like under en bro ved Åfjord sentrum. Der stoppet den og gav litt av en oppvisning. Med orkesterplass på broen kunne en se de ca. 100 laksene i størrelsesorden 1–3 kg gå i ring, hoppe og sprette som i et akvarium. Det var imidlertid meget vanskelig å få denne laksen til å bite. Odd Brustad greide likevel å ta to stykker, begge i underkant av 1 kilo.

Men — som alt annet hadde også denne helgen sin ende, og det gjenstår nå bare å gratulere turkomiteen med vel utført arbeid.

— tt —

Johan Bottheim, trønder i austrveg: Jeg er lagleder

“Siemens-Glimtar”, husorgan for våre Siemens-kolleger i Sverige, har intervjuet firmaets VD – verkställande direktör – Johan Bottheim, trønder og tidligere direktør i Siemens Norge. Vi sakser i intervjuet:

– Hva innebærer din jobb som VD?

– VD er ikke lenger den som ifølge det gamle mønster gir ordrer fra toppen av hierarkiet. Han er heller den som fra et sentralt punkt svarer for at alle de grupper som bedriften består av fungerer. Han er en lagleder med to hovedoppgaver: For det første å få det system som vi for tiden arbeider etter til å fungere så effektivt som mulig. For det andre å virke for å tilpasse bedriften til fremtiden, til de nye markeds-situasjoner, de nye produkter, det nye bedriftsmiljø som kommer. Altså langtidsplanlegning i videste forstand. Mitt arbeid faller mer på fremtiden enn på nuet.

– Du har et stort ansvar for mange mennesker, ikke bare økonomisk, men også sosialt. Hvorledes opplever du som menneske dette ansvaret?

– Dette ansvaret er det man opplever sterkest. Om det eller det hender – hva skjer da med de ansatte? Men problemene må ikke lamme en. Og de må ikke dramatiseres. Vi må finne løsninger. Og handle! All industriell virksomhet bør gå ut på at menneskene skal få det bedre. Det er et sentralt mål, likesom at alle må ha meningsfylte oppgaver og sosial trygghet. Jeg har alltid vært av den oppfatning at vår bedrifts oppgave er spesielt meningsfylt. Jeg minnes fra min tid som kraftverksingeniør i Trondheim hva det betydde for mennesker i Nord-Norge, når de fikk elektrisk kraft. Hvordan slitsomt arbeid kunne gjøres lettere, hvordan hele bygdens utvikling ble fremmet. Men det gjelder også høyt industrialiserte samfunn at ethvert nytt elektrisk anlegg letter arbeidet for et eller flere mennesker. Men dette forutsetter at vi presterer et resultat som er så godt at vi overlever, dvs. at vi har en tilfredsstillende lønnsomhet.

– Hvorledes overlever man?

– Man forbereder seg for fremtiden på alle områder. Med utvikling av personalet. Markedstilpasset organisasjon. Utvikling av produkter og systemer. Det viktigste er at vi klarer å samarbeide. På den måten kommer alles fagkunnskaper til sin rett – medarbeiderne er den viktigste kapital vi har.

– Bedriftsdemokrati er et aktuelt begrep. Hvilke synspunkter har du på dette?

– Jeg mener at så mange som mulig skal ha så stor innflytelse som mulig når det gjelder å påvirke sin egen arbeidssituasjon og med klart formulert arbeidsresultat som mål.

– Hvorledes blir arbeidet mer meningsfylt?

– Det finnes en del kriterier: Det første er behovet for et innhold i arbeidet – noe ut over rent utholdenhet og som samtidig innebærer variasjon. Videre at man får anledning til å lære noe i arbeidet, og at man fortsetter å lære. At man kan fatte beslutninger, i det minste på det område som man kaller sitt eget. Hver enkelt av oss har også behov for forståelse og respekt for det arbeide vi utfører. Sist men ikke minst – for at vårt arbeide skal være meningsfylt må vi kunne se sammenhengen mellom dette og omverdenen, det vil si at vi må kunne se hvor vår oppgave kommer inn i helheten og innse at den er nyttig og verdifull. Hver enkelt av oss skal delta i diskusjoner om løsninger av problemer som angår ens egen arbeidssituasjon. Og gruppen, som individet inngår i, skal være så selvstendig som mulig.

– Til sist – hvorledes opplever din familie ditt ansvarsfylte arbeide?

– Min kone og mine barn hjelper gjerne til når det trengs. Og det er jeg glad for. Det finnes intet motsetningsforhold mellom mitt private og yrkesliv.

1. premie: Varer for kr. 200
2. premie: Varer for kr. 100
3. premie: Varer for kr. 50

VANNRETT

5. Siemens Elektrogeräte
7. Mannsnavn
9. Mannsnavn
10. Flatemål
12. Farven på Siemens-bilene
14. Region
16. Verdensfirma med ca. 306 000 ansatte
20. Vent!
21. Sengetøyfabrikk
22. Antall Regioner
23. Stund
24. Utrykningspolitiet
25. Finnes ikke lenger i vårt firmanavn
27. Vulkan
29. Herred i Møre og Romsdal
30. Drikk
31. Hastet
33. 3,14
35. Fornavnet til grunnleggeren av Siemens
37. Enestående
38. Tilstrekkelig
40. Tall
41. Motorskip
42. Sprengladning i sjøen
45. Må vi også ha for å leve
46. Må vi gjøre hos tannlegen
48. Ymter frempå
50. Drivkraft
52. Beredt
53. Nedbør (riksmål)
55. Holdes i München i år
56. Motsatt av inne (bakvendt)
61. Vårt firma's navn fra 1947 til 1962
62. Utsalg på svensk

LODDRETT

1. Fred
2. Innkjørsel
3. Haste
4. Pronomen
6. Skal vi stemme om i september
8. Epoke
9. . . . A: En av våre konkurrenter
11. Stund
12. Initialene til kjent fransk filmstjerne
13. Tøy
14. Diffus
15. Seksjon i Siemens A/S
17. Plage, forstyrre
18. FN på engelsk (bakvendt)
19. Postadressen til et avdelingskontor
21. Å være på . . . . . (ikke helt edru)
26. Cirka
27. Kjent tysk by
28. Siemens vaskemaskin
32. Flire
34. Innsendte avisartikler
36. Tall
39. Grave
43. Motsatt av ut
44. Gulvteppe (bakvendt)
47. Ha anelse om
49. Personlig pronomen
51. Gnikke
53. Strevde
54. Snor
55. Vaskepulver
56. Høytidelig løfte
57. »Bjørnebo»
58. Mister
59. Landsorganisasjonen
60. Tysk konjunksjon som styrer dativ og akkusativ

Værsågod - her er en ekte Siemenskryssord i sommervarmen - og premier å vinne!

The crossword puzzle grid consists of 62 numbered squares. The grid is partially filled with letters: 'M U' in squares 28-29, 'T N' in squares 48-49, and 'N' in square 51. A large 'SF' logo is overlaid on the grid. Illustrations of a hair dryer, a sewing machine, and a power supply unit are placed around the grid with arrows pointing to specific squares.

Løsningen sendes Avd. for Markedsplanlegning og Informasjon v/ Gjer innen 18. august.

Navn .....

Avd. ....

O-sporten seiler i medvind i Trondheim

Widya Utama - stril fra Indonesia

Her har vi tre Siemens-løpere i fin stil: Fra venstre Leif Røhjell, Per Fossum og Odd Brustad.

Vi har slått av en prat med Leif Røhjell, som etter det vi har hørt er blant de ivrigste "skogtroll" i Siemenslaget i Trondheim.

Til daglig steller Røhjell med vedlikehold av maskiner på Elektrovarmefabrikken, men hver tirsdag og torsdag kveld, og av og til også i helgene, er han å finne i "marka" medbringende kart og kompass.

— Hvordan drives orienteringen på Sluppen?

— Hver torsdag kveld fra midt i mai til ut i september arrangeres internt O-løp. Det legges opp to løyper hver gang, en løype på 5–6 km for "racerne", og en "familieløype" på ca. 3 km, sier Røhjell.

— Er det oppmannen som legger alle løypene?

— Nei, løypeleggingen går på omgang slik at det blir bare en løypelegging pr. sesong for de som er med.

— Hvor mange er det egentlig som er med på de interne O-løpene?

— Det varierer noe. Som regel er det et sted mellom 10 og 30 startende. I gjennomsnitt for sesongen ligger deltakelsen på ca. 20 starter pr. kveld.

— Hvorfor tror du så mange er med og løper orientering?

— Først vil jeg si at 20–30 stykker ikke er mange når en tenker på hvor mange ansatte vi er her i Trondheim. Det viser seg imidlertid at har en først fått med nye folk på et par løp, så kommer de igjen av egen fri vilje. Dette er i år unnen ikke så rart, for orientering er den beste form for mosjon, og samtidig kommer en ut i frisk luft. Å løpe på myke skogstier er

helsebot for folk som ellers bare går på asfalt eller stanger i en bilkø. Dessuten blir en godt kjent i terrenget rundt byen. — Når høsten kommer har jeg aldri problemer med hvor jeg skal gå for å finne bær.

En annen grunn til at O-sporten har slått godt an, er at løypene er familievennlige, slik at det ikke bare blir familiefaren, men hele familien som kommer ut i marka når det er O-løp. "Racerne" tar torsdagsløpene bare som trening, da de fleste også er med i krets-løpene hver tirsdag.

— Hvordan er våre O-løpere sammenlignet med nivået forøvrig i kretsen?

— Vi har som regel hevdet oss bra både individuelt og i stafett. Et treningslag ble nr. 3 blant 30 startende i en stafett som nylig ble arrangert. Ellers må en vel innrømme at det er lagene fra NTH som dominerer på premielistene.

I Siemensmesterskapet er det imidlertid ingen som kan true oss. Det kjempes om en vandrepokal som har gått i 7 år. Vinneren for året før er løypelegger, og må derfor stå over et år. Siemensmester i fjor ble Oddvar Sundli.

— Nå har jo også Siemenslaget i Oslo kommet igang med orientering.

— Ja, jeg leste det i siste nummer av SIEMENS INTERN. Vi får håpe at Tor Holth får flere med seg, slik at vi med tiden kanskje kan arrangere en O-match i likhet med det som nylig ble gjennomført for håndball og fotball.

— Kunne De gjenta navnet?

I Bergen på service-avdelingen er det en svakstrømstekniker som til stadighet får dette spørsmålet. Etter en hyggelig samtale vil kunden gjerne vite hvem han har snakket med. Teknikeren gjentar ubesværet: "Widya Utama". Javel, ja, kunden hadde altså hørt riktig første gang, "da ringer jeg tilbake imorgen herr Vidja ...". "Widya Utama, j-en skrives ikke," bryter vår mann inn og bokstaverer navnet for sin nå totalt forvirrete samtalepartner.

Navnet høres lite norsk ut. Det er det heller ikke. For 16 år siden forlot Utama sitt hjemland Indonesia med kurs for Singapore. Dette var opp-takten til en omflakkende tilværelse. I 1963 mønstret han på en norsk båt. Først som byssegutt, siden jobbet han i maskinen og tilsist på dekk. Etter noen år mønstret han av og begynte på radiolinjen ved Bergen Navigasjons-skole. Som utlært telegrafist reiste han ut igjen. I 1970 hadde han fått nok av sjømannslivet og tok en jobb i Bergen på et elektronisk verksted. For 1 år siden begynte han så hos Siemens.

Utama snakker svært godt norsk — faktisk med dialekt. Man skulle snarere tro han kom fra "Strilelandet" rundt Bergen enn fra Indonesia. Dialekten har han antagelig plukket opp på Askøy. Han blir varm i blikket når han snakker om Klepppestø — øyas fergeleie og sagnomsuste hovedstad.

Nå bor han på fastlandet — på Laksevåg. Som god stril ser han på kommunesammenslåingen som et imperialistisk overgrep fra bergensernes side.

— tt —

SEA

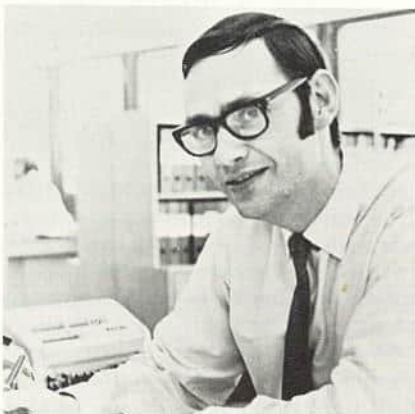
Siemensfolk ferierer fra Jugoslavia til Sotra

Oslo

— Jeg skal til Sunndalsøra, sier Unni Pedersen, — Har familie der. Får kjøre med en fetter oppover, og skal være der i 3 uker.

Jeg får forresten 3 ukers ferie hjemme også — resten av familien reiser når jeg kommer tilbake - - -

— Ikke stort å si om det, sier Edgar Andersen. — Jugoslavia — Har lyst til å se dette landet — har hørt mye om det som turistland. Er forresten passasjer og må henge med der de andre reiser. Jeg drar i begynnelsen av september og blir borte i 3 hele uker.

Jorun Karlsen drar på biltur med 4 venninner sydover i Europa. Eventyret lokker? Her er hun fotografert sammen med feriens blomstrende hovedperson — bilen — før avreisen.

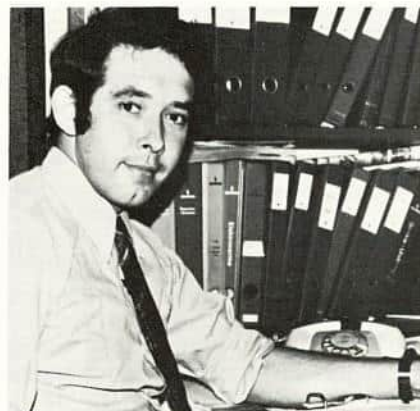

Bergen

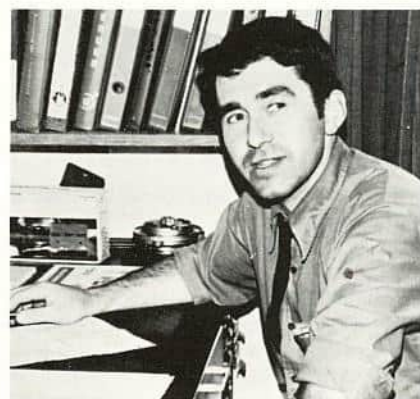
Nei, jeg har hatt feire, sier Harald Herje. 14 dager i Tyskland. Men har 1 uke igjen — skal til Spania med en klubb Costa — ett eller annet - - -

Eg skal bare på landet, sier Haralds kollega Bjørn Losnegaard. Han forteller at han hvert år hjelper til med høyonna — en feriebeskjeftigelse han giftet seg til, påstår han.

Servicesjefen Svein Arne Andersen teller på knappene. Snekkerne har lovet ham ferdig hytte til 9.juli, da ferien begynner. Det ser imidlertid skummelt ut. Hytta ligger ved Klokarkvik sydøst for Sotra. Her er mye fisk og han håper på å få prøve lykken, selv om hytta skal både paneles og beises i løpet av sommeren.

Bjørn Villanger skal ha sen ferie. Han og kona skal plukke multer, og vet om noen gode myrer ved hytta i Bergodalen ved Dalekvam.

Trio/SEA

Nytt om navn

VELKOMMEN!

Nyansatte Siemens Oslo

Trond Larsen
Seksjon Teleteknikk – Service
Grethe Nakkin
Seksjon Økonomi – Regnskap
Arne Leif Strømsnes
Region Øst – AKA
Ingvald Nyberg
Seksjon Teleteknikk – Lab.
Birgite Rud
Seksjon Teleteknikk – Gr. 40

80 år

11. september: Pensj. Gunnar Krogh, S/O

85 år

10. august: Pensj. Hans Petter Martinsen, S/O.

25-års jubilent

12. september: Lagerformann Roar J. Skjøstad, S/T.

Nytt om navn

Fra 1. mai 1972 er diplomingeniør Bengt Elter ansatt som overingeniør i Seksjon Elektromed.

Overingeniør Elter har tidligere arbeidet i Siemens UB Med og Siemens Elektrogeräte i Tyskland, men har de siste år vært beskjeftiget i Sverige.

På sikt regner en med at overingeniør Elter vil overta den daglige ledelsen av seksjonen når avd.-direktør Heggveit fratrer.

Overingeniør Elter vil først tiltre i Oslo i løpet av høsten 1972. Han gjennomfører for tiden et informasjonsprogram ved Elema Schönander og UB Med.

SKYTEDAMENE IGJEN!!!!

Damene våre er stadig i blinken – bokstavelig talt. Birgit Finstad gikk nylig hen og ble kretsmeester i miniatyrskyting med en meget god poengsum. Og ikke nok med det – Anne Hundhammer fulgte godt opp og la beslag på annenplassen! Vi kunne kanskje ha klart tredobbelt, mener skyteoppmannen, – hvis Brit Johansen også hadde vært med. Hun var jmidlertid keeper på Oslo's håndballag i Trondheim.

Aftenposten hadde en meget roseende omtale av våre damer, og antyder at hegemoniet i dameklassen nå er på våre hender. Vi gratulerer med resultatene!

ÅPNE VINDUER I SOMMERVERMEN

Sommeren er kommet – iallefall i skrivende stund. Stekende sol – og gode, varme kontorer. Altfor varme, tenker de fleste. Vinduene settes opp, og den oppvarmede sommerluften utenfor virker faktisk kjølig der den strømmer inn til svette og tørste personer i landskapet.

Vi har egentlig ikke lov til dette. Det skaper forstyrrelse i luftsystemet. Derfor har vi fått persienner som det er full tillatelse til å la henge nede døgnet rundt i sommerhalvåret. Stenger vi solen ute, er mye gjort.

Men vi savner nå et air-condition-anlegg allikevel - - - - -

Trio

Det er litt smått med kunst...forts.fra s. 1

Ved inngangsdøren håper man å få plassert bronsegruppen "Takk, vi har elektroniske bordkalkulatorer". Dette er funksjonell kunst i høy kvalitet. Den dynamiske linjeføringen bringer firmaet automatisk i en gunstig forhandlingsposisjon overfor såvel besøkende selgere som kunder. Og ikke minst, de ansatte minnes 30-årenes harde arbeidsmarked – virkelig en investering (moms-fradrag).

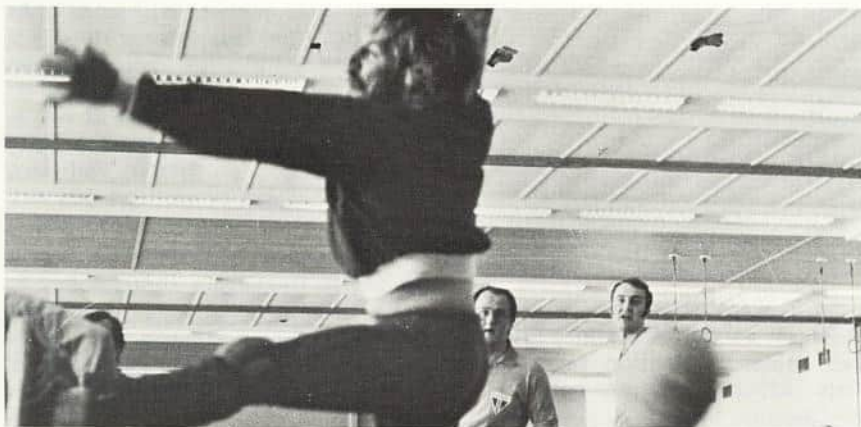
Toppen av originalitet er vel dette: en kjempe varmevifte ved innkjørselen til eiendommen. Varmeviften har jo allerede fått designprisen. Ingen risiko, dette kunstverket har ekspertene så å si tatt til sitt bryst på forhånd. Arnold Haukeland sveiser raskt sammen en versjon på 150 tonn. Utviklingsavdelingen utreder nå om man kan påta seg de elektriske installasjonene. Tenk å kunne blåse varme gufs langs veien til kontorbygget midtvinters! Om vinteren kunne "skulpturen" dreies mot parkeringsplassen og fungere som motorvarmer (bilde øverst neste side).

Interniøret på Linderud er frustrerende for en kunstelsker. Her finnes knapt ledig veggplass. Vinduer og reoler fortrengrer maleriene fullstendig. Nye forslag til kontormøblementet er alle nedstemt. Det blir for tungt. Derimot reflekterte man over noen Biedermeyer-ståpulten (plasshensyn), men også disse ble for uhåndterlig. Kravet til "Siemens-pulten" er at den på et øyeblikks varsel skal kunne flyttes over store avstander (helst gå i heisen).

Godt lakseår, meldes fra Trondheim Harald Eldevik, S/T tok oppstilling ved Nidelven like nedenfor Siemens en dag i sommer og slapp sluken uti. Resultatet ble en laks på 17 kilo!

Vil ingen bli husmorvikar hos oss, da?

Hva er det som er så skremmende ved oss i Siemens? Ingen har meldt seg som søker til den ledige stilling som husmorvikar, og personalleder Inge Bjørntvedt er takknemlig for tips – Dog, sier han diplomatisk, jeg tror ikke det vil være heldig med en husmorvikar som er gift med en av våre ansatte.

Trondheim tok det første napp...forts.fra s. 1

Innsatsen var upåklagelig. Her en situasjon fra håndballkampen mellom Oslo H og Trondheim H II. Bjørn Aas, S/T strekker seg for gjeves etter et velplassert skudd.

I finalekampene måtte derfor Trondheimslagene finne seg i å stille som favoritter.

Resultatene ble:

Håndball

Oslo H	— Trondheim H II	6— 8
Tr.heim H I	— Trondheim H II	9— 7
Oslo D	— Trondheim D	4— 2
Oslo H	— Trondheim H I	9—14

Fotball

Oslo II	— Trondheim I	0—1
Oslo I	— Trondheim II	1—2
Oslo II	— Trondheim II	0—2
Oslo I	— Trondheim I	0—1

Poengfordelingen i fotball ble 4—0 til Trondheim. Samlet vant altså Trondheim med 6—2 over Oslo, og fikk dermed sitt første napp i vandrepokalen.

Sikre dommere under turneringen var:

Håndball : Reidar Isachsen
Fotball : Einar Nervik

Turneringen ble avsluttet med bankett på Grenaderen. Under banketten takket Tore Trondvold deltagerne for innsatsen, og foretok premieutdelingen. Videre ble Siemenslaget i Oslo takket for de nydelige bukettenes som ble overrakt tidligere på dagen.

På vegne av gjestene takket formannen i Siemenslaget i Oslo, Jack Jansen, samtidig som han ønsket Siemenslaget i Trondheim velkommen til Oslo neste år — forhåpentligvis til en Siemensolympiade.

Spirituell takk-for-maten-taler var Roar Haglund, som høstet stor applaus.

Etter banketten var det festlig samvær med dans.

Søndag var det en 2-timers omvisning på Siemensanlegget på Sluppen.

— tt —

TAKK TIL TRONDHEIM

En tur nordover er avsluttet, og vi her i Siemens Oslo sitter igjen på kontoret og tenker på resultatene. Damene våre vant, og vi våger å påstå at vi også vant banketten! Alt det andre tapte vi — dere viste dere for sterke for en gjeng som kom trøtte og slitne fra nattoget med togsus i hodet og rødkantede øyne. Dere gjorde riktignok et helhjertet forsøk på å vekke oss opp med hornmusikk på stasjonen — et artig innslag og det hjalp nok i noen grad. Men det hjalp bare ikke nok — og vi skal allikevel ikke prøve å bortforklare nederlagene.

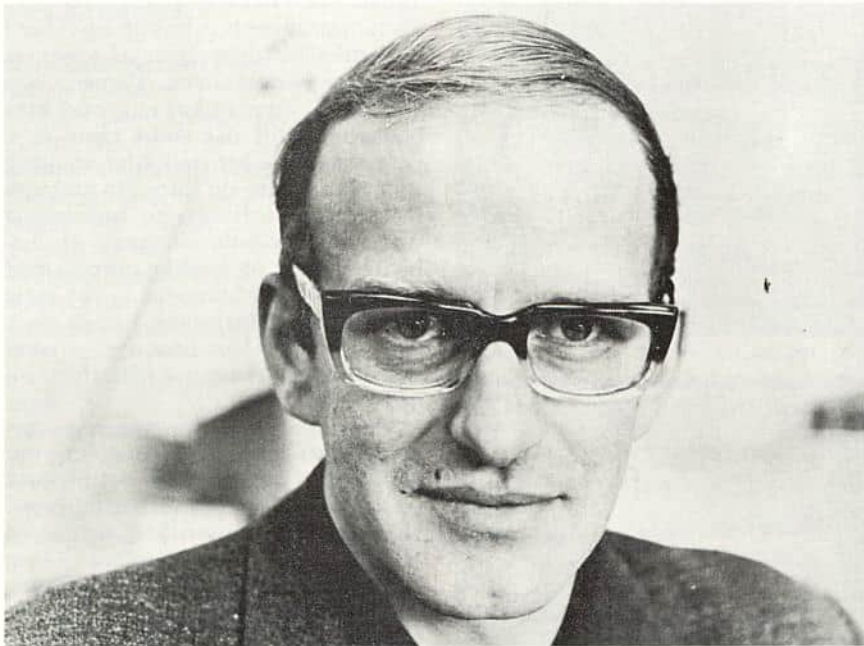
Kampene ble greit arrangert og forholdene var gode. Dere scoret — og det gjorde jo vi også, selv om det ble mot eget mål . . . Men gøy var det allikevel.

Banketten var overdådig, og den vil fylle oss alle med gode minner i lang tid fremover. God mat, godt drikke, gode taler og godt discoteque. Vi skal få litt av en jobb med å lage noe tilsvarende i Oslo.

Hva gjorde vi etterpå? Søndag så noen av oss Sluppen — andre så heller dårlig. Deretter bowlet vi, spiste litt og drakk litt (måtte jo prøve det dere har å by på), spiste litt pølser igjen (selv om ikke alle fikk servering i den pølsebua!) og avsluttet med dans før vi satte kurs for toget hjem til Oslo. De aller fleste stilte hele og uthvilte (!) på jobben om morgenen.

Vi glemmer ikke denne turen til Trondheim så lett og er dere der nord dypt takknemlige for et godt opplegg. At dere fikk beholde den nyoppsatte vandrepokalen var jo rett og rimelig — vi hadde jo heller ikke hjerte til å ta den med til Oslo første gangen! Men neste år blir den igjen her! Tusen takk for alt og velkommen til Oslo neste år!

Trio

— Audun Møller Rønning — er du en James Bond in spe?

— Jeg vet ikke riktig hvordan jeg skal oppfatte spørsmålet, men jeg vil si det slik.: Alle gutter/menn har vel en liten "James Bond" i magen. De fleste føler en dragning mot det spennende, vil gjerne beherske enhver situasjon uten å miste fatningen. Ordne opp med en gjeng tøffinger uten at sveisen kommer i ulage og sist, men ikke minst, ha DET draget på det svake kjønn.

Hvis uttrykket henspeiler på de ting jeg har foretatt meg på hobby siden, vil jeg si at jeg ikke har foretatt meg noe som ikke enhvert normalt utrustet mann — eller kvinne, for den saks skyld — kan gjøre etter.

Audun Møller Rønning er som man skjønner en ganske alminnelig mann. Han jobber på Seksjon Teleteknikk i Oslo. Arbeidsområdet er fjernskrivere. Vi i Siemens Intern fikk ganske interessante opplysninger om denne lokale James Bond. Derfor satt vi sterkt bevæpnet med penn og blokk og skulle intervju ham. Parallellene til Bond himself kan være mange. Alder 33 år — liker fart og spenning — noe som tydelig gjenspeiles i de hobbies han har.

— Hva slags aktiviteter driver du eller har du drevet med?

— Min første hobby var modellflybygging. I Trondheim, hvor jeg er født og oppvokst, var vi mange som drev med dette. Jeg har forresten delvis tatt opp igjen sporten etter at jeg fikk en sønn å skylde på.

Da jeg var 16 år begynte jeg med seilflyging. Som 17-åring var jeg i Forsvaret og fikk god anledning til å dyrke denne sporten. På denne tiden fikk jeg også motorsykkeldilla. Den ble jeg kurerert for etter et hardt møte med et tre (furu) i motorcrossløypa på Jørstadmoen. (Økonomisk ruin) . . . .

Som befal ble jeg beordret til Bergen, og fikk her spørsmål om jeg kunne tenke meg å gjennomgå Marinens Froskemannskole. Det sa jeg ja til, og dermed ble det en ny hobby.

Det siste jeg har drevet med er flyging igjen, men nu med motorfly, — for det meste i Lillehammer og Gudbrandsdalen på vinteren. Vi bruker da "Cub'er" med skiunderstell. Det kan være et sammentreff, men faktum er at det er skrevet mye i pressen om motordur i fjellet etter at jeg startet med dette.

— Hva fenet deg mest og hvorfor?

— Det er uten tvil dykkingen. Å få det yrende livet i vannet helt inn på seg er helt fantastisk. Alle som har vært under vann på denne måten kan fortelle det samme. Fisken er ikke redd deg i det hele tatt når du så å si møter den på like fot. Dessuten er det et utall av forskjellige arter dyr som du vanligvis ikke ser. I det hele et vell av synsinntrykk som strømmer på deg ved hvert dykk du foretar. Ved siden av disse tingene er det også god mosjon.

Sier Møller Rønning som varmt anbefaler dykkingen som hobby. Er man bare sunn og frisk, fornuftig og kan svømme er kravene til å starte oppfylt. Man lærer seg spillets regler ved å ta et kurs, og så er man bitt av basillen for livet. For de som er spesielt interesserte kan han anbefale en bok som kort og godt heter "Sportsdykking".

James Bond in spe? Kanskje ikke — men en tøff kar er han, Møller Rønning.

Trio

SIEMENS INTERN

Utgitt av
SIEMENS A/S
Avd. for Markedsplanlegning og
Informasjon